

Gure ahotsa, gure garaia, gure etorkizuna

BIHAR kongresuko adierazpena
2026ko irailaren 26an, Euskal Herrian

Kua ea te hui taumata o BIHAR, a, kua huihui mai anō tātou hei hapori e rongo ana i te ngarohaeretanga o ngā reo, hei hapori e whakarauora ana i ngā reo.

E tū pakahiwi tahi ana tātou, ngā tini reo o te ao, kia kōrerohia ngā wawata mō te anamata. E mōhio pū ana tātou he nui rawa atu ngā reo e whakangūngūhia ana. Ehara tēnei āhuatanga i te mate māori noa iho, he hua kē nō ngā pēhitanga, nō ngā hau pūkei e tūkinō nei i a tātou.

Ki te mate tētahi reo, ka tineia hoki he tirohanga motuhake ki te ao e noho nei tātou.

Kati, hei aha te kōrero noa e pā ana ki ngā ngoikoretanga. Kua whakarauika mai tātou ki te hiki ake i te manuka. Ko te pae tawhiti whāia kia tata ko te pae tata whakamaui kia tīna.

Ziman ne bermahiyēn rabirdūyē ne. Ew hilma civakēn zindī ne. Ew rūmet in, bīn in, zanīn in, tēkilī ne. cihērengī ne ū qada civakī ne. Her wiha ziman di nav amūrēn herī bi hēz de ne ku em dikarin bi w an sibeojē ava bikin.

Em ew civak in.

Em ew civak in ku her yek ji me bi rēyēn cuda gihīštīye zimanē xwe. Em ew civak in ku her roj zimanēn xwe bi tevahī zindī dihēlin. Em ew in ku dizanin di nav cihērengiya nasname ū zimanān de çawa rēya xwe bibīnin ū vē cihērengiyē çawa bi rê ve bibin.

Ū ji ber vē yekē, em tenē daxwaza pištgiriyē nakin.

K éejentik jump'éeel meyaj

K múul jít'ik múuk'an múuch' ichilo'on.

K múul kaambal

K e'esik k t'aano'ob.

K múuk'ankúunsik kaaj

Yéetel k meyaj t'al kuxtal tu paachil k'iin ichil ichil utsil, aayk'alil yéetel jaajil páajtalilo'ob.

Sida ge !hūhasib di †nūi†gadi ai ra †gan idi !hoa (midi) !ū tsī sīsēn tsoatsoa: Kaise !gaisa goasab xoa !lguiga, !lposa !gaisase mā !audi, tsī gowagu dī †hanuba ama kai.

||Kha||khakhāi !Khaeku qe ni †ai tsī sīsēn !lare tsoatsoa hūhasiku, di †ansa !lin tawa sīsēn †gasa !lin †gaob !gamsiba xu.

Hoa !hus aisi !nandi ge ra †gan he î di †an!gā tsi ||khauba gowagu †hapase hoa !na aixase ūitsama !umis khoisib dis !nā, tsī †an!gā da sīsēn ra !hūhasib sida gowaba ūi kais ū !aroma.

Xawe hoan †amai, da ge sida aitsama ra †gai khāisen.

Ez itxaroteko.

Ez amore emateko.

Ez isiltzeko.

Hizkuntza bakoitza mundu bat delako.

Eta mundu horiek bizirik iraungo dute, komunitateok elkarrekin bizirik mantentzen baditugu — eguneroko erabileraren, transmisioaren eta ekintza kolektiboaren bidez.

Gaurtik aurrera, elkarrekin eta gure hizkuntzetatik, mundu bidezkoago, anitzago eta biziago bat eraikitzeko konpromisoa berresten dugu. Munduari asko dugu ekartzeko. Ez gara itzulpenak.

Hau da gure ahotsa.

Hau da gure garaia.

Eta hau da gure etorkizuna.

Bost hizkuntzatan irakurria:
maoriena (Ozeania), kurduera (Asia), Yucatango maia (Amerika),
khoikhoi (Afrika) eta euskara (Europa).

Gure ahotsa, gure garaia, gure etorkizuna

BIHAR kongresuko adierazpena
2026ko irailaren 26an, Euskal Herrian

BIHAR Kongresu biharamunean bildu gara hemen, biziberritzen ari garen hizkuntza gutxituetako komunitateak, aho bakar eta ahots anitzez, gure etorkizuna munduari argi uzteko.

Badakigu zer gertatzen ari den. Munduko hizkuntza gehiegi isilarazten ari dira. Ez naturaren legeagatik, baizik eta desoreken, bazterketaren eta homogeneousazioaren ondorioz. Hizkuntza bat galtzen den bakoitzean, mundua ulertzeko modu berezi bat itzaltzen da.

Baina ez gaude hemen galera soilik kontatzeko.
Hemen gaude etorkizuna aldarrikatzeko eta elkarrekin eraikitzeko.

Hizkuntzak ez dira iraganeko oroigarriak. Bizirik dauden komunitateen arnasa dira. Duintasuna dira. Memoria dira. Ezagutza dira. Harremanak dira. Aniztasuna dira. Plaza dira. Eta etorkizuna eraikitzeko ditugun tresnarik indartsuenetakoak dira.

Gu gara komunitate horiek.

Gure hizkuntzetara bide desberdinetatik iritsi garen pertsonak gara. Gu gara gure hizkuntzak egunero bizi-bizirik mantentzen ditugun komunitateak. Identitate eta hizkuntza aniztasuna kudeatzen dakigunak.

Eta horregatik, ez dugu soilik laguntza eskatzen.

Konpromisoa hartzen dugu.
Elkarrekin sare sendoagoak eraikitzeko.
Elkarrengandik ikasteko.
Gure hizkuntzak ikusgarriago egiteko.
Gure komunitateak ahalduntzeko.
Eta hizkuntza guztien etorkizuna eskubideetan, baliabideetan eta benetako aukeretan oinarritzeko.

Erakunde publikoei eskatzen diegu hitzetatik ekintzetara igarotzea: hizkuntza-politika ausartak garatzea, baliabide egonkorrak bermatzea eta hizkuntza-eskubideak benetan betearaztea.

Akademiari eskatzen diogu komunitateekin batera pentsatu eta lan egitea, haiekin batera ezagutza eraikitzea eta komunitateak bere jardunaren erdigunean jartzea.

Nazioarteko erakundeei eskatzen diegu hizkuntza-aniztasuna gizateriaren ondare bizia dela aitortu eta babestea, eta biziberritzen ari garen hizkuntza komunitateoi ezagupena bermatzea.

Baina, batez ere, geure buruari egiten diogu dei.

Ez itxaroteko.
Ez amore emateko.
Ez isiltzeko.
Hizkuntza bakoitza mundu bat delako.

Eta mundu horiek bizirik iraungo dute, komunitateok elkarrekin bizirik mantentzen baditugu — eguneroko erabileraren, transmisioaren eta ekintza kolektiboaren bidez.

Gaurtik aurrera, elkarrekin eta gure hizkuntzetatik, mundu bidezkoago, anitzago eta biziago bat eraikitzeko konpromisoa berresten dugu. Munduari asko dugu ekartzeko. Ez gara itzulpenak.

Hau da gure ahotsa.
Hau da gure garaia.
Eta hau da gure etorkizuna.

Gure ahotsa, gure garaia, gure etorkizuna

BIHAR kongresuko adierazpena
2026ko irailaren 26an, Euskal Herrian

Kua ea te hui taumata o BIHAR, a, kua huihui mai anō tātou hei hapori e rongo ana i te ngarohaeretanga o ngā reo, hei hapori e whakarauora ana i ngā reo.

E tū pakahiwi tahi ana tātou, ngā tini reo o te ao, kia kōrerohia ngā wawata mō te anamata. E mōhio pū ana tātou he nui rawa atu ngā reo e whakangūngūhia ana. Ehara tēnei āhuatanga i te mate māori noa iho, he hua kē nō ngā pēhitanga, nō ngā hau pūkei e tūkinō nei i a tātou.

Ki te mate tētahi reo, ka tineia hoki he tirohanga motuhake ki te ao e noho nei tātou.

Kati, hei aha te kōrero noa e pā ana ki ngā ngoikoretanga. Kua whakarauika mai tātou ki te hiki ake i te manuka. Ko te pae tawhiti whāia kia tata ko te pae tata whakamauiā kia tīna.

Ziman ne bermahiyēn rabirdūyē ne. Ew hilma civakēn zindī ne. Ew rūmet in, bīn in, zanīn in, tēkilī ne. cihērengī ne ū qada civakī ne. Her wiha ziman di nav amūrēn herī bi hēz de ne ku em dikarin bi w an sibeojē ava bikin.

Em ew civak in.

Em ew civak in ku her yek ji me bi rēyēn cuda gihīštīye zimanē xwe. Em ew civak in ku her roj zimanēn xwe bi tevahī zindī dihēlin. Em ew in ku dizanin di nav cihērengiya nasname ū zimanān de çawa rēya xwe bibīnin ū vē cihērengiyē çawa bi rê ve bibin.

Ū ji ber vē yekē, em tenē daxwaza pištgiriyē nakin.

K éejentik jump'éeel meyaj

K múul jít'ik múuk'an múuch' ichilo'on.

K múul kaambal

K e'esik k t'aano'ob.

K múuk'ankúunsik kaaj

Yéetel k meyaj t'al kuxtal tu paachil k'iin ichil ichil utsil, aayk'alil yéetel jaajil páajtalilo'ob.

Sida ge !hūhasib di †nūi†gadi ai ra †gan idi !hoa (midi) !ū tsī sīsēn tsoatsoa: Kaise !gaisa goasab xoa !lguiga, !lposa !gaisase mā !audi, tsī gowagu dī †hanuba ama kai.

||Kha||khakhāi !Khaeku qe ni †ai tsī sīsēn !lare tsoatsoa hūhasiku, di †ansa !lin tawa sīsēn †gasa !lin †gaob !gamsiba xu.

Hoa !hus aisi !nandi ge ra †gan he î di †an!gā tsi ||khauba gowagu †hapase hoa !na aixase ūitsama !umis khoisib dis !nā, tsī †an!gā da sīsēn ra !hūhasib sida gowaba ūi kais ū !aroma.

Xawe hoan †amai, da ge sida aitsama ra †gai khāisen.

Ez itxaroteko.

Ez amore emateko.

Ez isiltzeko.

Hizkuntza bakoitza mundu bat delako.

Eta mundu horiek bizirik iraungo dute, komunitateok elkarrekin bizirik mantentzen baditugu — eguneroko erabileraren, transmisioaren eta ekintza kolektiboaren bidez.

Gaurtik aurrera, elkarrekin eta gure hizkuntzetatik, mundu bidezkoago, anitzago eta biziago bat eraikitzeko konpromisoa berresten dugu. Munduari asko dugu ekartzeko. Ez gara itzulpenak.

Hau da gure ahotsa.

Hau da gure garaia.

Eta hau da gure etorkizuna.

Bost hizkuntzatan irakurria:
maoriena (Ozeania), kurduera (Asia), Yucatango maia (Amerika),
khoikhoi (Afrika) eta euskara (Europa).

Notre voix, notre temps, notre avenir

Congrès BIHAR

Pays Basque, le 26 septembre 2026

Au lendemain du Congrès BIHAR (demain, en euskara), nous nous sommes réunies ici, nous, les communautés de langues minorisées en revitalisation, d'une seule voix et en toutes nos langues, pour affirmer de manière claire et ferme notre avenir au monde entier.

Nous sommes conscientes de la situation. Trop de langues dans le monde sont réduites au silence. Non pas en vertu d'une loi de la nature, mais sous l'effet des déséquilibres, de l'exclusion et de l'homogénéisation. Chaque fois qu'une langue disparaît, c'est une manière singulière de comprendre le monde qui s'éteint.

Mais nous ne sommes pas ici pour parler uniquement de notre disparition.
Nous sommes ici pour revendiquer notre avenir commun, que nous construirons ensemble.

Les langues ne sont pas des vestiges du passé. Elles sont le souffle de communautés vivantes. Elles sont dignité. Elles sont mémoire. Elles sont connaissance. Elles sont relations. Elles sont diversité. Elles sont toutes nos places occupées, vivantes et fêtées. Les langues comptent parmi les outils les plus puissants dont nous disposons pour construire l'avenir.

Nous sommes ces communautés.
Nous sommes les communautés qui faisons vivre nos langues au quotidien, qui les maintenons pleinement en vie. Nous sommes arrivées jusqu'à nos langues par des chemins différents – par nos familles, nos écoles, ou une fois adultes. Nous sommes celles et ceux qui savons gérer la diversité des identités et des langues.

Et c'est donc pour cela que nous ne nous contenterons pas de demander de l'aide.
Nous prenons un engagement, ici et maintenant.
Pour construire ensemble des réseaux plus solides.
Pour apprendre les uns des autres.
Pour rendre nos langues plus visibles.
Pour donner davantage de pouvoir d'action à nos communautés.
Et faire en sorte que l'avenir de toutes les langues repose sur les droits, les ressources, et de véritables possibilités d'avenir.

Nous demandons aux institutions publiques de passer des paroles aux actes : mettre en œuvre des politiques linguistiques ambitieuses, nous garantir des ressources pérennes et rendre effectifs les droits linguistiques pour toutes.

Nous demandons au monde académique de penser et de travailler avec les communautés, de construire les savoirs avec elles et de les placer au cœur de ses activités, de ses recherches.

Nous demandons aux organisations internationales de certes reconnaître et protéger la diversité linguistique comme un patrimoine vivant de l'humanité ; mais nous leur demandons surtout de garantir la reconnaissance des communautés linguistiques en revitalisation. Nous existons et faisons partie du monde.

Lançons-nous donc un appel à nous-mêmes.
Pour ne pas attendre.
Pour ne pas renoncer.
Pour ne pas nous taire.
Parce que chaque langue est un monde qui se conjugue au futur.

Ces mondes resteront vivants si nos propres communautés réussissent à les faire vivre ensemble — par l'usage quotidien, la transmission et l'action collective.

À partir d'aujourd'hui, nous réaffirmons notre détermination à construire, ensemble et depuis nos langues, un monde plus juste, plus divers et plus vivant. Nous avons beaucoup à apporter au monde. Nous ne sommes pas des traductions.

Voici notre voix.
Notre temps est venu.
Notre avenir est là.

Gure ahotsa, gure garaia, gure etorkizuna

BIHAR kongresuko adierazpena
2026ko irailaren 26an, Euskal Herrian

Kua ea te hui taumata o BIHAR, a, kua huihui mai anō tātou hei hapori e rongo ana i te ngarohaeretanga o ngā reo, hei hapori e whakarauora ana i ngā reo.

E tū pakahiwi tahi ana tātou, ngā tini reo o te ao, kia kōrerohia ngā wawata mō te anamata. E mōhio pū ana tātou he nui rawa atu ngā reo e whakangūngūhia ana. Ehara tēnei āhuatanga i te mate māori noa iho, he hua kē nō ngā pēhitanga, nō ngā hau pūkei e tūkinō nei i a tātou.

Ki te mate tētahi reo, ka tineia hoki he tirohanga motuhake ki te ao e noho nei tātou.

Kati, hei aha te kōrero noa e pā ana ki ngā ngoikoretanga. Kua whakarauika mai tātou ki te hiki ake i te manuka. Ko te pae tawhiti whāia kia tata ko te pae tata whakamaua kia tīna.

Ziman ne bermahiyēn rabirdūyē ne. Ew hilma civakēn zindī ne. Ew rūmet in, bīn in, zanīn in, tēkilī ne. cihērengī ne ū qada civakī ne. Her wiha ziman di nav amūrēn herī bi hēz de ne ku em dikarin bi w an sibeojē ava bikin.

Em ew civak in.

Em ew civak in ku her yek ji me bi rēyēn cuda gihīṣṭiye zimanē xwe. Em ew civak in ku her roj zimanēn xwe bi tevahī zindī dihēlin. Em ew in ku dizanin di nav cihērengiya nasname ū zimanān de çawa rêya xwe bibīnin ū vē cihērengiyē çawa bi rê ve bibin.

Ū ji ber vē yekē, em tenē daxwaza piṣṭgiriye nakin.

K éejentik jump'éeel meyaj

K múul jít'ik múuk'an múuch' ichilo'on.

K múul kaambal

K e'esik k t'aano'ob.

K múuk'ankúunsik kaaj

Yéetel k meyaj t'al kuxtal tu paachil k'iin ichil ichil utsil, aayk'alil yéetel jaajil páajtalilo'ob.

Sida ge !hūhasib di †nūi†gadi ai ra †gan idi !hoa (midi) !ū tsī sīsen tsoatsoa: Kaise !gaisa goasab xoa !lguiga, !lposa !gaisase mā !audi, tsī gowagu dī †hanuba ama kai.

||Kha||khakhāi !Khaeku qe ni †ai tsī sīsen !lare tsoatsoa hūhasiku, di †ansa !lin tawa sīsen †gasa !lin †gaob !gamsiba xu.

Hoa !hus aisi !nandi ge ra †gan he î di †an!gā tsi ||khauba gowagu †hapase hoa !na aixase ūitsama !umis khoisib dis !nā, tsī †an!gā da sīsen ra !hūhasib sida gowaba ūi kais ū !aroma.

Xawe hoan †amai, da ge sida aitsama ra †gai khāisen.

Ez itxaroteko.

Ez amore emateko.

Ez isiltzeko.

Hizkuntza bakoitza mundu bat delako.

Eta mundu horiek bizirik iraungo dute, komunitateok elkarrekin bizirik mantentzen baditugu — eguneroko erabileraren, transmisioaren eta ekintza kolektiboaren bidez.

Gaurtik aurrera, elkarrekin eta gure hizkuntzetatik, mundu bidezkoago, anitzago eta biziago bat eraikitzeko konpromisoa berresten dugu. Munduari asko dugu ekartzeko. Ez gara itzulpenak.

Hau da gure ahotsa.

Hau da gure garaia.

Eta hau da gure etorkizuna.

Bost hizkuntzatan irakurria:
maoriena (Ozeania), kurduera (Asia), Yucatango maia (Amerika),
khoikhoi (Afrika) eta euskara (Europa).

Nuestra voz, nuestro momento, nuestro futuro

Congreso BIHAR

Euskal Herria, 26 de septiembre de 2026

Nos reunimos aquí, al día siguiente del Congreso BIHAR, como comunidades de lenguas minorizadas que trabajamos por revitalizar nuestras lenguas, con una sola voluntad y muchas voces, para dejar claro al mundo cuál es nuestro futuro.

Sabemos lo que está ocurriendo. Demasiadas lenguas del mundo están siendo silenciadas. No por una ley natural, sino como consecuencia de los desequilibrios, la exclusión y la homogeneización. Cada vez que una lengua desaparece, se apaga una forma única de comprender el mundo.

Pero no estamos aquí solo para hablar de la pérdida.
Estamos aquí para reivindicar el futuro y construirlo juntas.

Las lenguas no son recuerdos del pasado. Son el aliento de comunidades vivas. Son dignidad. Son memoria. Son conocimiento. Son relaciones. Son diversidad. Son espacios de encuentro. Y son una de las herramientas más poderosas que tenemos para construir el futuro.

Nosotras y nosotros somos esas comunidades.
Somos personas que hemos llegado a nuestras lenguas por caminos diferentes. Somos las comunidades que mantenemos vivas nuestras lenguas cada día. Comunidades que sabemos gestionar la diversidad de identidades y lenguas.

Y por eso no solo pedimos apoyo.
Asumimos un compromiso.
Construir juntas redes más fuertes.
Aprender unas de otras.
Dar mayor visibilidad a nuestras lenguas.
Empoderar a nuestras comunidades.
Y construir el futuro de todas las lenguas sobre derechos, recursos y oportunidades reales.

Pedimos a las instituciones públicas que pasen de las palabras a los hechos: que desarrollen políticas lingüísticas valientes, garanticen recursos estables y hagan efectivos los derechos lingüísticos.

Pedimos al mundo académico que piense y trabaje junto a las comunidades, que construya conocimiento con ellas y que las sitúe en el centro de su labor.

Pedimos a las organizaciones internacionales que reconozcan y protejan la diversidad lingüística como patrimonio vivo de la humanidad, y que garanticen el reconocimiento de las comunidades lingüísticas que trabajamos por la revitalización de nuestras lenguas.

Pero, sobre todo, nos hacemos un llamamiento a nosotras mismas.
A no esperar.
A no rendirnos.
A no callar.
Porque cada lengua es un mundo.

Y esos mundos seguirán vivos si las comunidades los mantenemos vivos juntas, a través del uso cotidiano, la transmisión y la acción colectiva.

A partir de hoy, reafirmamos nuestro compromiso de construir juntas y desde nuestras lenguas un mundo más justo, más diverso y más vivo. Tenemos mucho que aportar al mundo. No somos traducciones.

Esta es nuestra voz.
Este es nuestro momento.
Y este es nuestro futuro.

Gure ahotsa, gure garaia, gure etorkizuna

BIHAR kongresuko adierazpena
2026ko irailaren 26an, Euskal Herrian

Kua ea te hui taumata o BIHAR, a, kua huihui mai anō tātou hei hapori e rongo ana i te ngarohaeretanga o ngā reo, hei hapori e whakarauora ana i ngā reo.

E tū pakahiwi tahi ana tātou, ngā tini reo o te ao, kia kōrerohia ngā wawata mō te anamata. E mōhio pū ana tātou he nui rawa atu ngā reo e whakangūngūhia ana. Ehara tēnei āhuatanga i te mate māori noa iho, he hua kē nō ngā pēhitanga, nō ngā hau pūkei e tūkinō nei i a tātou.

Ki te mate tētahi reo, ka tineia hoki he tirohanga motuhake ki te ao e noho nei tātou.

Kati, hei aha te kōrero noa e pā ana ki ngā ngoikoretanga. Kua whakarauika mai tātou ki te hiki ake i te manuka. Ko te pae tawhiti whāia kia tata ko te pae tata whakamauiā kia tīna.

Ziman ne bermahiyēn rabirdūyē ne. Ew hilma civakēn zindī ne. Ew rūmet in, bīn in, zanīn in, tēkilī ne. cihērengī ne ū qada civakī ne. Her wiha ziman di nav amūrēn herī bi hēz de ne ku em dikarin bi w an sibeojē ava bikin.

Em ew civak in.

Em ew civak in ku her yek ji me bi rēyēn cuda gihīštīye zimanē xwe. Em ew civak in ku her roj zimanēn xwe bi tevahī zindī dihēlin. Em ew in ku dizanin di nav cihērengiya nasname ū zimanān de çawa rēya xwe bibīnin ū vē cihērengiyē çawa bi rê ve bibin.

Ū ji ber vē yekē, em tenē daxwaza pištgiriyē nakin.

K éejentik jump'éeel meyaj

K múul jít'ik múuk'an múuch' ichilo'on.

K múul kaambal

K e'esik k t'aano'ob.

K múuk'ankúunsik kaaj

Yéetel k meyaj t'al kuxtal tu paachil k'iin ichil ichil utsil, aayk'alil yéetel jaajil páajtalilo'ob.

Sida ge !hūhasib di †nūi†gadi ai ra †gan idi !hoa (midi) !ū tsī sisen tsoatsoa: Kaise !gaisa goasab xoa !lguiga, !lposa !gaisase mā !audi, tsī gowagu dī †hanuba ama kai.

||Kha||khakhāi !Khaeku qe ni †ai tsī sisen !lare tsoatsoa hūhasiku, di †ansa !lin tawa sisen †gasa !lin †gaob !gamsiba xu.

Hoa !hus aisi !nandi ge ra †gan he î di †an!gā tsi ||khauba gowagu †hapase hoa !na aixase ūitsama !umis khoisib dis !nā, tsī †an!gā da sisen ra !hūhasib sida gowaba ūi kais ū !aroma.

Xawe hoan †amai, da ge sida aitsama ra †gai khāisen.

Ez itxaroteko.

Ez amore emateko.

Ez isiltzeko.

Hizkuntza bakoitza mundu bat delako.

Eta mundu horiek bizirik iraungo dute, komunitateok elkarrekin bizirik mantentzen baditugu — eguneroko erabileraren, transmisioaren eta ekintza kolektiboaren bidez.

Gaurtik aurrera, elkarrekin eta gure hizkuntzetatik, mundu bidezkoago, anitzago eta biziago bat eraikitzeko konpromisoa berresten dugu. Munduari asko dugu ekartzeko. Ez gara itzulpenak.

Hau da gure ahotsa.

Hau da gure garaia.

Eta hau da gure etorkizuna.

Bost hizkuntzatan irakurria:
maoriena (Ozeania), kurduera (Asia), Yucatango maia (Amerika),
khoikhoi (Afrika) eta euskara (Europa).

Our voice, our time, our future

BIHAR Congress

Euskal Herria, 26 september 2026

The day after the BIHAR Congress, we have gathered here, as communities of minoritized languages undergoing revitalization, with one shared expression and many voices, to make our future clear to the world.

We know what is happening. Too many of the world's languages are being silenced. Not because of any law of nature, but as a consequence of inequality, exclusion and homogenization. Every time a language is lost, a unique way of understanding the world is extinguished.

But we are not here simply to speak of loss.
We are here to claim our future and to build it together.

Languages are not relics of the past. They are the breath of living communities. They are dignity. They are memory. They are knowledge. They are relationships. They are diversity. They are public space. And they are among the most powerful tools we have to build the future.

We are those communities.
We are the people who have arrived at our languages by different paths. We are the communities that keep our languages fully alive every day. We are those who know how to navigate and manage the diversity of identities and languages.

And that is why we are not merely asking for support.
We are making a commitment.
To build stronger networks together.
To learn from one another.
To make our languages more visible.
To empower our communities.
And to ensure that the future of all languages is grounded in rights, resources and real opportunities.

We call on public institutions to move from words to action: to develop bold language policies, guarantee stable resources, and make language rights a reality.

We call on academia to think and work together with communities, to build knowledge with them, and to place communities at the heart of its work.

We call on international organisations to recognise and protect linguistic diversity as the living heritage of humanity, and to recognise us as communities working to revitalize our languages.

But above all, we call on ourselves.
Not to wait.
Not to give up.
Not to remain silent.
Because every language is a world.

And those worlds will remain alive if our communities keep them alive together – through everyday use, transmission and collective action.

From today onwards, together and from within our languages, we reaffirm our commitment to building a more just, diverse and vibrant world. We have much to contribute to the world. We are not translations.

This is our voice.
This is our time.
And this is our future.